

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 12

1964

Årg. 5

BEGRAVNA I DOPET

Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst; men den som icke tror, han skall bliva fördömd. (Mark. 16: 16)

Veten I då icke, att vi alla som hava blivit döpta till Kristus Jesus, hava blivit döpta till hans död?

Och vi hava så genom detta dop till döden blivit begravna med honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi skola vandra i ett nytt väsende, i liv. (Rom. 6: 3, 4)

BILAGA MEDFÖLJER.

DOP i Afrika

UTDRAG AV BREV FRÅN MIS-
SIONÄRSFAMILJEN EKLUND

— — — ”Vi som familj mår utmärkt förutom en del besvärligheter som vi har att brottas med. Närmare sagt är det en sorts sandloppor, som äter sig in under tånaglarna, och det kan bli ganska ont och besvärligt att gå. Det är dock småsaker i jämförelse med den kamp, som vi har då nya församlingar födes till liv. De måste fostras så att de kan fungera som bibliska församlingar. Vi måste också hjälpa våra infödda evangelister och församlingsherdar genom undervisning och förmaning att taga vara på den hjord, som har blivit dem anförtrödd.

Arbetet här i Uganda, där vi bor och arbetar, är under uppväxt. Uganda är grannland till Kenya och gränsar till Kongo i väster. Det är endast två år sedan arbetet begynte. Jag har kanske nämnt om detta i tidigare brev.

För litet över en vecka sedan hade vi en stor dopförrättning i staden Fort Portal. 45 döptes till Kristus den dagen och skaran som såg dop-

akten var omkring 2.000 personer. Guds Ord har framgång och vi är glada och tacksamma till Gud för att få vara med och göra en insats i detta stora skördearbete med mottot: ”Själur för Kristus.”

I denna vecka ska det bli dop i en församling som ligger 5 sv. mil från Fort Portal. Där är cirka 30 som ska döpas. Platsen heter Hima och ligger intill en kalkstensgruva. När man kommer ner till gruvområdet hälsas man från alla håll med orden ”Bwana asefiwe”, vilket betyder Prisad vare Herren.

Utanför Fort Portal har vi två livskraftiga församlingar och vi har fört upp kyrkolokal på respektive platser och inom en snar framtid kommer de att stå fullt färdiga. Vi ska då ha fest och jag ska fotografera, så ni får se hur det ser ut.”

Edra i Kristus förbundna
MARGARETA och GUNNAR

DOP i Vetlanda

Dopförrättning hölls i Vetlanda för en tid sedan. Mycket folk var samlat och Guds Ande vilade mäktigt över det hela. Bröderna Lars Johansson, Ernst Karlsson och Sten Henriksson frambar livets ord. En nyfrälst broder döptes till Kristus. Vännerna i Vetlanda upp-

lever en härlig förnyelsens ande. De ser framåt i full trosvisshet. Vi tackar Gud för de själar som böjt sig vid korset och upplevt frälsningens härliga kraft.

”Är Gud för oss vem kan då vara mot oss?” Rom. 8: 31.

Sten Henriksson

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGARD
ERIK-GUNNAR ERIKSSON

Tidningens adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 1 25 99

ETT GOTT VERK

Av Karl-Henrik Henricsson

"Och jag har den tillförsikten, att han som i eder begynt ett gott verk, han skall ock fullborda det intill Kristi Jesu dag." Fil. 1: 6.

Förutsättningen för att detta verk skall kunna fullbordas i oss, är att vi har en fast tillförsikt till Jesus. Tron på honom gör oss lyckliga för evigheten. För att livet skall kunna få något innehåll, måste det dirigeras ovan- och inifrån. Detta kan endast ske på en väg. Jesus säger: "Jag är vägen, sanningen och livet." Joh. 14: 6. Alltså måste vi följa Jesus i allt, för att en dag stå bärgade.

Till hjälpare genom jordelivet har Jesus gett oss den helige Ande. Han säger själv i Joh. 14, att den skall "bo hos eder och vara i eder". För att vi skall kunna ge människorna den enda rätta, goda sanningen, Jesus själv, måste vi ha Ande och kraft. "Han har icke givit oss en försagdhets ande, utan en kraftens och kärlekens och tuktighetens ande", 2 Tim. 1: 7. Detta har han givit oss. Nu får du och jag bruka det, för att andra skall få del av kraften, saligheten och glädjen.

Vi är i dag i behov av undervisning, och framför allt upplevelse, av evangeliets enkla, kraftfulla och klara väg. Den undervisningen har Jesus gett oss i sitt eget ord. När du och jag lever i Kristus, har Ande i oss i ett överflödande mått, då är vi den bästa undervisningen för människor att ledas fram till Jesus. "Men vad eder angår, så förbliver i eder den smörjelse I haven undfått från honom, och det behöves icke, att någon undervisar eder; ty vad hans smörjelse lär eder om allting, det är sant och är icke lögn. Förbliven alltså i honom, så som den har lärt eder." 1 Joh. 2: 27.

Det är ett gott verk han har begynt i oss, halleluja! Skall det få fortsätta i oförminskad

styrka och kraft, måste vi låta Jesus få verka och få sin naturliga plats ibland oss och i oss. Han skall alltid vara centrum. "Ingen annan grund kan läggas än den som är lagd, Jesus Kristus." Det är på den grunden vi måste bygga, med andens smörjelse och ledning.

Det är inget söndags- eller hobbyverk Jesus begynt i oss. Nej, tack och lov, det är ett heltidsverk. Fullbordat, halleluja. Alltså skall vi vara i tjänst för Jesus 365 dagar om året. Helöverlåtna för att Jesu verk, kraft och trofasthet skall kunna verka i oss och genom oss.

"Trofast är han som kallar eder; han skall ock utföra sitt verk." 1 Tess. 5: 24. Någon har sagt att orden "frukta icke" står 365 gånger i bibeln. Alltså är Guds verk och trofasthet var morgon ny. Ära vare Jesus. Han har lovat att vara med oss alla dagar intill tidens ände. Tack och lov.

Många människor har nåtts av en kallelse till frälsning. Jesus har blivit en verklighet för dem. Livet har börjat blomma och bära frukt, halleluja! Verket har begynt och skall snart fullbordas, tack och lov. När han kommer, det goda verkets begynnare och fullbordare Jesus, skall vi fira bröllop med honom. Jag är en av dessa glada och lyckliga människor, som väntar på att snart få komma in i bröllopssalen himlen. Vill du bli en segrande, glad och lycklig människa? Vill du bli en himmelsk arvtagare? Då måste du möta Jesus, uppleva honom till frälsning och följa honom. Detta goda verk har han också begynt åt dig. Åkalla Jesu namn och du är frälst. Låt dig gripas, förvandlas, förnyas av den ende som förmar — Jesus.

Segerhälsningar
Karl-Henrik Henricsson

URARTNING ELLER UTVECKLING

Av Arnold Andersson

Här kommer vi in på en mycket känslig sak, som har bränt en längre tid i mitt eget hjärta och som är aktuell idag som aldrig förr. Denna sak har fört med sig avfall både bland enskilda kristna och hela församlingar och väckelserörelser, nämligen efterlätenheten och toleransen.

Skall en väckelsekristen och en väckelserörelse behålla sin särprägel, d. v. s. vara helig och ren, avskild och invigd åt Gud, så måste en kraftig front upprättas mot saker och ting, som vill smyga sig in och beröva väckelsens eld, heligheten och hemligheten till framgång. Vad innebär det inte när "efterlätenhetens räv" kom smygande in i Simsons liv och sög musten ur den store gudsmannen? Vad blev följden? Det hela urartade till, att Simson blev en helt vanlig människo-varelse efter att ha varit en gudsmänniska med övernaturlig kraft och övernaturliga tecken. Vad berodde detta på? Det berodde på efterlätenhet och tolerans. Saker och ting kom in i hans liv som gjorde att Guds kraft vek ifrån honom. Simeon sade "ja" i stället för "nej". Han sade "kom" i stället för "å. bort".

Älskade vänner, må vi se till att vi inte förlorar "de sju flätorna", utan att vi i stället värnar om "hemligheten". Guds Ande var i honom och över honom. Det skedde under och tecken av icke vanligt slag till dess att han blev efterläten mot sin hustru Delila och hon blev orsak till urartningen och avfallet. Det gudomliga och starka försvann och det mänskliga och svaga kom in och fick övertaget. "... begynte hon att få makt över honom, och hans styrka vek ifrån honom." Dom. 16: 19. "Men jag har det emot dig, att du är så efterläten mot kvinnan Jesabel." Upp. 2: 20. Hon skulle köras ut, men de lät henne vara kvar. Den anden skulle inte skonas, utan den skulle ut i Jesu namn.

Väckelse är från början till slut ett Guds verk, den helige Andes verkningar i lydiga hjärtan. Om detta skall få fortsätta, tilltaga och utveckla sig ännu mer ibland oss, då måste vi se

A. ANDERSSON

till att fronterna bevakas. "Stöldgods" och "surdeg" bemöts redan vid "porten". Må Gud hjälpa "uppenbarelsens portvaktare". Mark. 13: 34. Denna himlaväckelse hade en våldsam framgång i den första församlingens tid. Läs Apg.! Församlingens endräkt och kärlek till varandra, deras lydnad för Anden och Ordet utgjorde en "operationsbas" och ett "nedslagsområde", där den helige Ande "slog ner" och arbetade efter sin egen vilja. Resultatet blev jubel och tacksägelse. Hur reagerade man inför synd, falskhet och olydnad i denna härliga väckelse? Tänk om Petrus hade sagt: "Ja, det får väl gå för denna gången då, Ananias." Eller tänk om han hade sagt: "Bröder, nu måste vi vara litet mer kärleksfulla." Nej, aldrig. "Syndaräven" höll på att smyga sig in i väckelsen. Djävulen var i färd med att få slut på denna farliga rörelse. Han var ute efter att förstöra dessa under och tecken, dessa besatta som blev lösta, denna smörjelse och ande som var rådande, dessa skaror som böjde sig för Gud. Han försökte få slut på detta genom ett inre anfall. Men uppenbarelsens ljus lyste och "den mörka fläcken" syntes tydligt och klart. Vad gjorde man då? Det fanns ingen skonsamhet, ingen tolerans, ingen efterlätenhet. Denna farliga ande som var i färd med att smyga sig in bemöttes och bekämpades omedelbart. Det blev "liksvepning" och utbärning av olydiga människor som öppnat sitt liv för djävulen, men som ändå försökte att dölja sitt

"rävspel" och skrymteri genom att ge en gåva. Vänner, detta är oerhört allvarligt! Vi måste ha klart för oss att om Gud i himmelen genom sin nåd och Ande skall stadfästa sitt ord med övernaturliga tecken och under "för att göra hedningarna lydaktiga", då måste "luften" vara ren. Om detta som har begynt skall fortsätta ännu mer och med större kraft, så att skaror berörs och överbevisas av väckelsens ande, sjuka, lidande och besatta blir befriade, då måste vi i Jesu namn se till att den helige Ande inte blir bedrövad genom att något främmande kommer in ibland oss. Må i stället Guds Ande få verka ännu mäktigare i våra egna liv, i mötena, i hemmen, på fabriker, ja, överallt. Den helige Ande är suverän. Pris ske Gud! Den bär inga bojor. Den har utgått från Gud själv. Den är helig, ren och mäktig.

Systrar och bröder, Saul var smord till konung, han hade upplevelser med Gud, han slog människor och vann segrar, men Gud sade till honom: "Skona inte." 1 Sam. 15: 3. Men Saul var olydig och släppte in det som Gud ville ha ut. Han föll. Olydnad kom in och Guds ande vek undan. Tolerans och efterlåtenhet kom in. Smörjelsen och Guds välbehag kunde inte längre vila över honom. Gud blev tvungen att ta ut en annan och ta en annan väg.

Vänner! Må Gud hjälpa oss att inte ha fördrag med Agag eller hans gelikar. Om sådant kommer in i verksamheten eller i den enskildes liv, då bedrövas den helige Ande, ja t. o. m. utsläckes. Ef. 4: 30. 1 Tess. 5: 19. Hur gjorde Samuel? Han högg Agag i stycken inför Herrens ansikte. Han fick ingen plats. Den anden är inte från Gud. Den måste dö och får inte överleva.

När var det som fruktan och förskräckelse för Jakobs söner kom över fienderna så att man sade, att detta måste vara Gud? Det var när de hade skaffat bort allt främmande från sitt läger och invigt sig åt Gud. 1 Mos. 35: 1—5. Då blev det atmosfär. Vägen till Betel gick via terebinten i Siken. Tack och lov!

I Apg. 5 står det, att "stor fruktan kom över dem alla" och "av de andra dristade sig ingen att närma sig dem". Vidare står det: "Många under och tecken gjordes genom apostlarna". Detta var renhetens makt. Detta var så starkt och den helige Ande var så utgjuten och råddande, att det drogs en tydlig gräns mellan dem som inte var med och dem som var med. Ära vare Jesus! Det är precis likadant i dag. Vänner! Detta är nådens ordning. Så vill Gud ha det. Många vill ta ett hopp över till Apg. 5: 14, 15, men vi måste gå från den första versen. Vad

händer då? "Och när lydnaden fullt har kommit till väldet bland eder, då äro vi redo att näpsa all olydnad." 2 Kor. 10: 6. Detta är underbart. Då blir det gudomlig atmosfär. Syndare blir överbevisade och ropar: "Vad skola vi göra?" I denna atmosfär där synden avslöjas, är Jesu blod och nåd det renande och frigörande. Det ser ut som om många tror att man kan bryta lagarna i andens värld, men ändå bevaras smord och använd av Gud. Det går aldrig. Försök att bryta de naturliga lagarna! Sluta äta! Sluta sova! Vad blir följden? Kroppen bryts snart ner, kraften försvinner. Ja, du blir rent av sjuk. Det finns också lagar i Andens värld som vi måste respektera och lyda. Då är Gud med och ger sitt vittnesbörd.

I vilka är den helige Ande verksam? I dem som är Honom lydiga. Apg. 5: 32. Olydnad bryter denna lag och Anden blir bedrövad. Vad skall man göra i ett sådant läge? Skaffa bort det främmande som kommit in. "Rensen bort den gamla surdegen" och anropa Jesu bord, så är du inne i lydnadens underbara atmosfär igen. Låt oss inte vara nöjda förrän vi ser och upplever detta i enlighet med Guds ord. Må den helige Andes vittnesbörd vila över förkunnelsen, så att Ordet stadfästes till de sjukas helande, onda andars utdrivande och att Jesu namn blir storligen prisat. Detta låg på den första församlingens hjärta. Man bad och trodde. Det man bad om och trodde på, det skedde. Apg. 4: 23—30. Varför har detta upphört på många håll i dag? Varför har man bytt ut det övernaturliga och gudomliga mot mänskliga och själiska gudstjänstformer utan kraft? Vad beror det på? Kanske har man slutat bedja, tro och vänta att det skall ske? Kanske har man ingen frimodighet längre? Det måste ju finnas något som inte står rätt till, något som är i vägen och som måste bort, så att Guds övernaturliga kraft kommer till. I Tyatira var man efterlåten. Gud sade: "detta har jag emot dig". Här var det fråga om en person, som gömde sig bakom en falsk profetisk ande. Det går även att gömma sig "i lustgården", men när Gud kommer då kommer allt fram. Låt oss inte skona den "jesabeliska anden", även om den verkar så äkta och sann. Det är en oren ande som ligger bakom och vill in i "verket" för att verkställa sina sataniska motiv. Vi ser hur långt den hunnit i Tyatira och den hade gått ännu längre om inte Andens budskap kommit.

"Inget orent skall någonsin komma in i himlen." Upp. 21: 29. Det kan finnas och döljas än här och än där, men det kommer inte längre än till "himlens port". Där säger Gud stopp, "här-

Forts. sid. 15.

Eric-Gunnar Ericsson

frågar bibelskole- elever

Under Bibelskolan intervjuar Erik-Gunnar Eriksson några av evangelisterna som arbetat på de skilda fälten i vårt land.

Märta Berg och Gunilla Fredriksson har sitt första evangelistår verkat i Norrbotten.

Fråga: Angrar ni, att ni tog detta steg?

Svar: Nej, vi känner, att detta är Guds väg.

Fråga: Vad är ert starkaste intryck under evangelisttiden där uppe?

Svar: Det är det oerhörda behov, som finns på de stora obrutna fälten. Hela övre Norrland är i sanning ett missionsfält. "Skörden är mycken men arbetarna äro få."

Fråga: Har ni sett några synliga resultat under denna tid?

Svar: Vi har fått se syndare frälsta och döpta till Kristus.

Fråga: Och nu står ni färdiga att draga ut på fältet igen?

Svar: Ja, vi vill gå i Jesu namn.

Tage Johansson och Ivan Lundberg har också verkat i Norrland.

Fråga: Tror ni på väckelse i Norrland?

Svar: Ja, vi tror på en härlig seger över hela Norrlandsfältet.

Fråga: Har ni under er tid på fältet sett något som bevisar detta?

Svar: Ja, vi har sett hur människorna längtar efter frigörelse. Många upplever att Guds ord har samma makt idag, när man tror och tar emot som det står.

Fråga: Vad är det som gör, att ni tänker draga vidare?

Svar: Jesus har kallat oss till denna stora uppgift. Hans kärlek tvingar oss, och därför är det med glädje, vi drar åstad.

Bernt Martinsson har en tid verkat i Jönköping.

Fråga: Vad har du för intryck av det gångna året som evangelist?

Svar: Gud har varit med på ett underbart sätt och givit en härlig seger, därigenom att Han har frälst syndare och stadfäst sitt ord.

Fråga: Du har tjänat i församlingen i Jönköping, hur har det varit?

Svar: Jag är glad för de andliga erfarenheter, jag fått göra under min tid i Jönköping. Jag är oerhört tacksam till Gud, för vad Han har gjort bland vännerna där.

Fråga: Vad är dina närmaste planer?

Svar: Jag tror att Gud har en uppgift för mig ännu en tid i Jönköping, och jag är förvissad om, att Gud genom sin Ande skall leda mig dit Han vill.

Sigrid Andersson och Marita Hammar har under det gångna året tjänat Gud i Vetlanda och Gävle.

Fråga: Vad är ert intryck, när det gäller publiken på Maranathamötena?

Svar: De flesta har hört om Maranata, och kommer dit med längtan att få möta Gud, och det är tacksamt att förkunna Guds ord för dem.

Fråga: Har ni sett några synliga resultat?

Svar: Ja, Gud har verkat, och många har blivit frälsta. De har sedan döpts i vatten, och flera har också upplevt helbräddagörelse och dop i Anden.

Fråga: Vad är ert intryck från Bibelskolan i år?

Svar: En underbar ande har varit rådande och det har varit härligt att sitta ned och lyssna till bibelstudierna, som bröderna har hållit. Längtan i våra hjärtan efter att tränga längre in i ordet och bönen har vuxit. Vi tror, att Gud kommer att ta ut några av dem som är här i Bibelskolan, till det stora skördarbetet.

Gunnel Dahlgren och Gunnel Friberg har den största tiden verkat i Örnsköldsvik och även någon tid i Norrköping.

Fråga: Hur har ni tagit er uppgift?

Svar: Det har varit underbart att tjäna Jesus. Trots att kam-

På bilden ses de evangelister som intervjuas i denna artikel.

NYTT FRÅN BIBEL- SKOLAN

Det har nu gått ännu en vecka av Bibelskolan. Vi har även under denna tid fått, som Maria, sitta ner vid Jesu fötter.

Vi har kommit hit med en bön i våra hjärtan: "Herre, visa oss din väg!" Säkert kommer Han att ge oss svar.

Sedan förra veckan har antalet ökat bland både lärare och elever. Ja, skaran av vittnen växer. Pris ske Gud!

De lärare som har kommit till under denna vecka är broder Enoch Karlsson, Helge Berntsson och Lars Wedin. Broder Enoch Karlsson har med Andens kraft och sanktion undervisat om den Helige Andes oerhörda betydelse, och att det inte endast är mot kött och blod vi kämpar utan mot ondskans

Dag efter dag samlas man för att läsa och studera Guds ord. Här ses en del utav den skara som nu reser ut i Sveriges bygder med evangelii budskap.

andemakter i himlarymden. När vi är fyllda av den Helige Ande kommer det att sätta sin prägel på vår omgivning. Broder Helge Berntsson, Lilla Edet, har med stor kraft och hänförelse talat om Kristi härlighetskropp. Den får inte förvandlas till någon religiös jätte. Det som blir stort i sig själv förlorar sin gudomliga härlighet. Gud vill ha vittnen som är små i sig själva men har ett senapskorns kraft.

Broder Lars Wedin har förkunnat ett härligt budskap om att vara förankrad i Kristus, vikten av att ha ett klart vitt-

nesbörd från himmelen, faran av att ta emot pris av människor. Det finns inte något som kan tillsluta himmelen över oss, när Jesus en gång har öppnat den. Nej, inte ens de onda andarna. Prisat vare Hans namn!

Under bönemötena har Guds Ande fallit mäktigt. Lovsången har stigit högt till vår underbara Förlossare. Han allena är värd all ära och allt lov. Många har fått möta Gud till en underbar förnyelse. Tre vänner har fått uppleva andedopets under och fått tala nya tungomål. Ja, det är full seger och förlossning bland Guds barn. Men vi upplever också förkrosselse. Det är så mycket av ens eget som måste dö. Inget får bli kvar. Mätte elden få bränna upp allt! För att bli brukad av Gud måste allt självliv dö och Jesus bli Herre över våra liv.

Sätt mig i brand, Gud, och led mig
din väg.
Bränn bort allt eget, ja, bränn bort
allt eget.
Vad än det må kosta jag betala det
vill.
Ty det finns skaror av dem, som är
bundna i synden,
som är bundna i sjukdom, de vänta
på din kraft.
Sätt mig i brand Gud,
då skall det ske under och tecken,
o, Herre, jag tror!

Maranatahälsningar
Margareta Almqvist

pen ibland varit hård, har vi upplevt hur Han varit med och hjälpt oss. När vi går i Jesu namn, är Han med och uppenbarar sin kraft.

Fråga: Har ni sett något resultat av ert arbete?

Svar: Ja, många avfällingar har blivit återupprättade och Guds barn har fått uppleva att Gud står bakom sitt ord och att dess kraft har inte förändrats.

Fråga: Vad väntar ni er av kommande år?

Svar: Vi vet, att Herren skall uppenbara sin makt ännu starkare, och att väckelsens eld skall sprida sig över hela vårt land. Må vi då alla vara villiga

att ge oss helt i striden för Herren.

— Då jag ser denna skara av evangelister och blivande evangelister, som samlas här i Stockholm detta år, känner jag, att det vilar ett stort ansvar på oss att kunna vara dessa ungdomar till hjälp. De kommer att möta mycket motstånd, och det gäller, att vi som förebedjare kommer ihåg dem varje dag. Många av dessa ungdomar har lämnat sina anställningar och går ut helt i tro på Gud. Låt oss stödja dem med förbön och ekonomisk hjälp. Vi önskar evangelisterna Guds rika välsignelse.

TRYGG FARLIGHET — FALSK TRYGGGHET

Av Enoch Karlsson

"Se, Gud är min frälsning, jag är trygg och fruktar icke; ty Herren, Herren är min starkhet och min lovsång, och han blev mig till frälsning."

Jes. 12: 2.

"Bäst de säga: Allt står väl till, och ingen fara är på färde, då kommer plötsligt fördärv över dem, såsom födslovåndan över en havande kvinna, och de skola förvisso icke kunna fly undan."

Tess. 5: 3.

Kan man tänka sig något bättre här i detta korta jordeliv än att få vara med och ge sin tid och sina krafter i Guds tjänst för att vinna dyrköpta själar för Jesus och för himmelen. Detta är så stort, det går inte att beskriva i ord. Ja, Gud är god. Han för de fångna ut till lycka. Ps. 68: 7.

I dag finns det många lyckliga och glada Jesu vänner som fröjdjar sig ute i Guds härliga frihet. Och bråttom har vi. Nu skall den mogna skörden inbärgas. Vi vet inte hur länge vi får ha detta härliga skördeväder.

Jesaja skriver: "Du skall göra folket talrikt, du skall göra dess glädje stor; inför dig skola de glädja sig, som man gläds under skördetiden." Jes. 9: 3.

Detta får vi på ett alldeles särskilt sätt uppleva i dag. Denna stora, rena och gudomliga glädje som Jesus kom för att giva oss, fyller våra hjärtan så att vi ropar av fröjd och jublar under tiden vi skördar.

Visst är det sant att satan rasar. Han går ju omkring såsom ett rytande lejon, säger Bibeln. 1 Petr. 5: 8. Men vi vet att djävulen inte är något lejon, nej, han är en evigt besegrad fiende; han är ormen med det krossade huvudet. Han är vapenlös. Jesus, lejonet av Juda stam, har vunnit en underbar seger över honom på Golgata. Upp. 5: 5. Därför kan vi säga med profeten Jesaja: Jag är trygg och fruktar icke.

1. Vilken skara är du med i?

De som lever i trygg farlighet eller de som lever i falsk trygghet? Många Guds barn fruktar i dag för att stå helt fria för att tjäna Jesus. Detta starka partisinne binder många ärliga själar. De fruktar för vad folk skall säga om de går utanför lägret. De fruktar för att vännerna skall gå ifrån dem. Herrens vittnen fruktar för att svälta ihjäl om de går helt ut på Guds löften! Vi har många fruktande trälar i dag, som är bundna av människor och partier. De orkar ingenting längre därför att de inte är där *Herren* vill ha dem. Nu måste du bli fri! Fri att tjäna Jesus, inte människor! Inte partier! Fri att älska *Jesus!* Gör dig fri i Jesu namn, och gå för att rädda själar! Tiden är kort. Det är ett väldigt steg att ta det är visst. Det är ett liv i ständiga faror, bland fariséer och skenheliga, men det är en trygg farlighet. Bibeln säger: "Vem är den som kan göra eder något ont, om I nitälsken för det som är gott? Skullen I än få lida för rättfärdighets skull, så ären I dock *saliga!* Hysen ingen fruktan för dem och låten eder icke förskräckas." 1 Petr. 3: 13—14.

2. Tänk på den stora skaran som har övervunnit.

De överunno satan och världen i kraft av lammets blod. I kraft av sitt vittnesbörds ord. De älskade icke så sina liv att de drog sig undan döden. De stred och led för att vinna himmel och evig salighet. Nu är dessa kämpar i paradiset i väntan på den stora belöningsdagen vid Kristi domstol. Sedan evig salighet i den himmelska staden tillsammans med Jesus. De hade alla givit *allt* för sin tro på Jesus och det verk som Han fullbordade på Golgata.

Paulus talar om faror på havet, faror bland falska bröder. 1 Kor. 11: 26. En gång har jag blivit stenad, säger han, och då tänkte han säkert på mötet i Lystra, där han ropade till den lame,

när han såg att han hade tro till att bli botad: "Res dig upp och stå på dina fötter." Då sprang mannen upp och begynte gå! Först blev vittnet Paulus avgudad och sedan stenad och släpad ut ur staden i tro att han var död. Men det står så underbart, att han reste sig upp igen efter det att lärjungarna hade samlat sig omkring honom. Därefter gick han in i staden igen och styrkte lärjungarnas själar i det att han förmanade dem att stå fasta i tron och sade dem, "att det är genom mycken bedrövelse som vi måste ingå i Guds rike". Apg. 14: 8—22.

Likadant var det med Jesus som fick utstå så mycken gensägelse av syndare, som var hatad av fariséer och skriftlärde, därför, att han avslöjade deras rävspel. En gång försökte man störta honom nedför branten av ett högt berg. Men det står så underbart, att han gick sin väg mitt igenom hopen och vandrade vidare. Ingen kunde döda Jesus så länge han hade ett verk att fullborda. Då detta verk var färdigt, då gav han sitt liv frivilligt.

Jesu väg, Pauli väg, alla de heligas väg, det är vår väg. De led alla utanför det religiösa och världsliga lägret. De var människor som världen och de skenkristna icke kunde fördraga. De var en ständig dom över deras skrymtaktiga liv.

Vi är alltså i gott sällskap, mina kära vänner, som vågar livet för Jesus. Vi är med Jesus utanför lägret och bär hans smälek. Jesus säger: Om världen hatar eder, så betänken att hon har hatat mig före eder. Joh. 15: 18.

De skriftlärde sade om Jesus att han var besatt av Beelsebul. Mark. 3: 22. Jesus sade: Lärjungen är icke förmer än sin mästare, ej heller är tjänaren förmer än sin herre. Det må vara lärjungen nog om det går honom såsom hans mästare, och tjänaren om det går honom såsom hans herre. Om de hava kallat husbonden för Beelsebul, huru mycket mer skola de icke då kalla hans husfolk. Frukta alltså icke för dem. Matt. 10: 24—26.

När man blir gripen av Jesu kärlek och av vad Han har gjort för oss, då blir inget offer för stort, då säger man inte "skall jag göra detta?" Nej, då är man villig att göra vad som helst för Jesus.

Det går inte att med ord beskriva det oändliga, ty sådan var och är Jesu kärlek till oss. Hans kärlek är oändlig. Inget offer var för stort för den kärlek som Han ägde till ett fallet släkte. Det var denna oändliga kärlek som drev Honom att offra allt. Det var denna oändliga kärlek som drev Honom, då Han frivilligt gick i döden för oss. "Bort med honom! Korsfäst honom! Han förleder folket! Han är en villolärare!" Så ropade

ENOCH KARLSSON

pöbelhopen. Han bar själv sitt kors, detta kors som du och jag skulle ha burit, det bar Han för oss.

Så korsfäste de Honom — mellan två rövare. De spikade fast Hans fötter, dessa fötter som vandrat omkring i Palestina för att söka upp de syndiga och sjuka. De spikade fast Hans händer, dessa händer som hade lagts på sjuka, som hade smekt mångt sjukt och lidande ansikte.

Så stacks Hans sida upp och blod och vatten strömmade ned från detta sår till rening och vederkvickelse för ett av synd besudlat folk.

"Kärlek så varm från Jesu öppna sida flödade fram när frälsarehjärtat brast. Rening det finns för hela världen vida, som uti synd sig sänkt i nöd och last." Vad hade jag varit i dag om jag inte hade kommit till tro på denne underbare frälsare? Jag vågar inte tänka på detta. Vad hade du varit?

Nu kommer Han mycket snart igen denna underbara frälsare. Han kommer för att hämta alla blodtvagna själar hem till himmelen.

Du är väl med i skaran som lever för Jesus, som vinner själar för himmelen, som offrar, som försakar, som lider smälek för Hans namns skull. Du är väl med bland dessa som lever i en trygg gemenskap med Jesus, som förtröstar på Herren och som därför hämtar segerkraft från Honom.

Ja, det är viktigt att vi rannsakar vårt hjärta varje dag. Många lever i en falsk trygghet, de

Forts. nästa sida.

tror att allt står väl till. De lever för världen, de intalar sig själva trygghet i det att de säga: "min Herre kommer inte så snart, ännu är det gott om tid att förbereda sig för mötet i skyn." Det är så mycket som jag måste klara av först, innan jag är redo. Men vi vet att satan är en listig herre. Han hopar oväsentligheter i vägen, för att därigenom hindra människan från att se det väsentliga, det centrala i livet. Han försöker hindra henne från att bli omvänd och överlåtten åt Jesus. Och, så står det: plötsligt kommer fördärv över dessa som inte var redo. Medan dessa väntande och vakna kristna får gå med Jesus in i bröllopssalen, så kommer vedermödans hemiska natt över dessa som var oförsiktiga, som tog det lätt med förberedelsen.

3. *Ingen får slöa till nu.* Brudgummen står för dörren. Nu finns det olja att få. Nu finns det förnyelse, i troslivet, i kärleken, i offerlivet.

Bed! Bed dig igenom tills du blir en brinnande kristen! En kristen som *älskar* Jesus. En kristen som *älskar* alla! Jesus älskar alla. Jesus har dött för alla. Ty Gud vill att *alla* människor skola bli frälsta och komma till kunskap om sanningen! Jesu kärlek är inte begränsad. Därför, då vi påstå oss älska Honom, så är det viktigt att vi först ärligt frågar oss själva: är min kärlek begränsad? Är den det så älskar vi inte Jesus så, som vi skall göra, hur mycket vi än påstår oss göra detta. Då måste vi bedja oss igenom, bedja om kraft att dö bort från kärleksslösheten och om delaktighet i den offrande kärleken. Då först kan vi utstråla Hans härlighet — och det är ju detta vi skall göra.

All småaktighet och snålhet, *allt* agg, *all* bitterhet, *allt* detta måste bort! Det måste bort, därför att nu gäller det som aldrig förr att sätta in alla krafter på att rädda själar undan fördärvet. Nu gäller det att vara en vakande väktare som håller utkik och följer med i tiden, som ser läget sådant det är, som ser var vi befinner oss just nu.

Det finns allt för gott om religiösa flöjtblåsare i dag som sover folket med sina vaggvisor och som säger: "allt står väl till." "Nej, här gäller tränga, ja tränga sig fram, annars går himlen förlorad!" Nu behövs det klara signaler i basunen, som får folket att stå upp och skaka *all* oro och partidamm av sig, all religiös kyrkopolitik och annan politik och göra sig redo för den sista slutstriden. Den blir helt säkert kort och intensiv.

Vi måste förvandla vision till mission. Vi måste offra allt för Jesus. Vi kan inte handla annorlunda! Vi ser ju Jesu snara ankomst, och ve oss, om vi då inte har gjort allt som vi kan göra *nu*.

Vi ser den religiösa tranedansen, där präster och predikanter går hand i hand berusade av skökovinet. Vi ser att den andliga synen har gått förlorad och att det går bra med vad som helst. Vill man ha vuxendop så går det bra, vill man ha barnbegjutning så går det också bra och detta fastän Ordet säger att det skall vara *ett* dop, Efes. 4: 5. Ja, när vi ser allt detta, då är det hög tid för oss att bedja Gud i himmelen om kraft till att vi helt må kunna dö bort från oss själva och därigenom undgå den sälla som gör oss till salt i denna förruttnelse.

Nej, tack och lov, det finns inget som är bättre än alliansenheten efter Ordet, med Fadern, Sonen och den helige Ande. Då döper vi dem som kommit till tro, i den treenige Gudens namn med hel nedsänkning. Efter dopet lägger vi händerna på dem. Då får de ett dop i ande och eld. De talar nya tungomål. Detta är Ordets mönsterbild. Därefter blir de farliga för alla religiösa kyrkodvärgar. De säger dem sanningen, ty endast den kan frigöra människan. Joh. 8: 32.

Låt oss i Jesu namn höja korsets blodröda fana *högt* och bekänna vad vi tror i dag! Det är hög tid, ty stormvarning är utfärdad från helvetet, och satan har stigit ned till jorden i stor vrede med sin allierade ateistiske andefurste, religiösa andar och partiandar. Låt oss därför predika den korsfäste och uppståndne Jesus Kristus, den *ende* som kan lösa och frigöra människan. Låt oss predika om syndens hemiska realitet, om en stundande dom och om ett evigt helvete med eld och svavel där masken icke dör och elden icke utsläcks — men också om vägen ut ur syndaeländet, om en alltillräcklig frälsning i Jesus Kristus, om himmelens härlighet, om gator av guld, om en evig sabbatsvila hos Jesus hemma i himmelen, som är beredd för alla övervinnare, för dem som stred och led i kampen mot synden.

Låt oss predika om dop med nedsänkning, om begravning av den gamla människan med hennes gärningar, så att folk blir överbevisade av Guds eget ord. 2 Tim. 1: 8.

Jesus kommer snart och striden avblåses. Då skall de som levat i ständiga faror och fejder med satan, med fariséer och skenheliga, lämna denna tåredränkta jorden i triumf och gå in i den *eviga* segern.

Kom snart, Herre Jesus!

Bered Dig möta Gud!

MITT VITTNESBÖRD:

Helt åt Gud

"Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare?" Jes. 6: 8.

När ängeln hade vidrört Profetens mun med det glödande kolet från altaret, och hans synd hade blivit försonad, då hörde han Herren tala och då var han färdig att svara: "Se, här är jag, sänd mig!" Jag tror att Gud vill uppväcka vittnen och profeter efter Guds sinne i dessa dagar, bara någon är villig att svara: "Se, här är jag, sänd mig." "Om du frambär ädel metall utan slagg skall du få tjäna mig såsom mun", säger Herren. Du kan inte gå hur som helst, och du behöver inte det heller. För Jesus har lovat att den Han har kallat, den skickliggör Han ock. "När den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft att bliva mina vittnen", säger Jesus.

Apg. 1: 8. Du kan inte, och behöver inte gå i din egen kraft. "Vår egen kraft ej hjälpa kan, vi vore snart förströdda, men med oss går vår Frälserman. Vi stå av Honom stödda." Jesus svarar för utrustningen. Tack och lov! "Om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss?" "Den som är i oss är starkare än det som är i världen." Har du tänkt på det? Hela världen är i den Ondes våld, men ändå är den som har tagit sin boning i oss, nämligen Jesus, starkare. Halleluja! Vi behöver ingenting frukta, för Han är med oss alla dagar, och Jesus har vunnit en evig seger. Du skall inte tänka eller tro att du skall bli något stort. Du får svara som Johannes, när man kom och frågade vem han var: "Jag är rösten av en som ropar i öknen." Han kunde ha svarat att jag är en

stor profet som predikar för stora folkskaror, men det gjorde han inte. En röst syns inte. Den bara hörs. Det är Jesus som skall bliva förhärliagd, inte vi.

Kära ungdomar som känner kallelsen bränna i hjärtat! Må vi alla ge oss helt åt Gud, och vi skall aldrig behöva ångra det. Snart börjar bibelskolan, där du kan få tid och stillhet att läsa Guds ord och bedja.

När vår synd är försonad och hjärtat rent, och vi blir fyllda med Andens kraft, då kan vi gå åstad i Herren Sebaots namn. "Och han kallade tillhopa de tolv och gav dem makt och myndighet över alla onda andar, så ock makt att bota sjukdomar." Luk. 8: 1.

O, sätt mig i brand, Gud!
Gud välsigne oss alla.

Thyra Thor

Jag hade en dröm

Jag vill vittna om en dröm som jag hade för en tid sedan. Guds Ande har manat mig att skriva denna dröm som ett vittnesbörd.

En natt drömde jag att jag kom gående på vägen i min hembygd. Jag såg upp mot himlen. I öster fick jag se en konung stiga fram. Han var såsom av eld. Jag blev förvånad, såg åt norr och väster och där steg samma konung fram på himmelen. Lägre ner på himmelen fick jag se en ängel sitta på en tron. Det var något så underbart och strålande över honom. Blev så glad att jag

ropade, och det var som om jag lyftes av glädje. Så såg jag bakom mig på vägen och där kom andra människor. Jag undrade varför inte de fröjdades och jublade av glädje över att se en sådan ängel på himmelen, men när jag såg ned på dem, var det som om jag själv kom ned på vägen. Då jag vände blicken uppåt igen för att se ängeln, lyftes jag av en underbar kraft. Jag såg hur eld föll ned från himmelen på flera ställen. I samma ögonblick vaknade jag. Hastigt satte jag mig upp i sängen och ropade: "Jag har sett konung David stiga

fram på himmelen." Guds Ande var mäktigt över mig. Jag var i en helig bävan.

Har många gånger undrat över vad denna dröm kan betyda, men Guds Ande gjorde det så klart för mig. Se dig aldrig tillbaka, ej heller på de ytliga kristna, som icke vill veta av Guds kraft, eller är villiga att ge sig helt åt Jesus. Jag tror att vad vi behöver som Guds barn är att se upp till vår Fader i himlen och taga emot allt vad Hans nåd beskär! Tro på allt som står skrivet i hans ord! Om vi i allt gör vår Faders

(Forts. sid. 15)

Brev från läsekreten

MIDNATTSROPET

Fack 583

Jönköping 2

När jag på hösten 1958 för första gången kom i kontakt med den fria väckelsen, var det med blandade känslor jag gick till det första mötet, ty vad skulle dessa "fria" bröder kunna bjuda mig, som jag inte kunde få inom pingstväckelsen, där jag tillhörde.

Detta första möte blev av stor betydelse för mig, ty det blev klart inom mig att budskapet var direkt från Gud till en kristenhet som var på väg att somna, men det skulle ta flera år innan jag blev villig att helt acceptera budskapet, samt säga ja till Guds kallelse i mitt eget liv.

När jag sedermera kom i kontakt med Maranata förstod jag, att Gud fordrade ett ståndpunkts-tagande från min sida, men hur ovilliga är vi inte, ty det kostar på att taga steget utanför lägret. Genom Guds väldiga nåd har jag genom Andens ledning fått ta ett steg i taget som ett nyfött barn, och för varje steg har jag upplevt att det lönar sig att tro på Gud, ty välsignelse har strömmat till mig från ovan. Halleluja!

Om jag skulle berätta vad jag fått uppleva av Gud under det senaste året finge jag ta till bra många ark papper, och jag önskar att allt Guds folk finge upp ögonen för vad vi har i frälsningen, ty då skulle de kunna bli kanaler för Gud ut till en döende värld. Guds mening med församlingen var väl aldrig att den skulle bli en "klubb", där man fördriver någon timme och underhåller varandra, utan Han ville genom församlingen nå ut till de som behöver hjälp.

Genom Maranata har jag fått en ny syn på frälsningen och vad en frälsad människa har för uppgift, och min bön är att jag får nåd att ta steget ut i den dubbla strömmen och göra ännu härligare upplevelser. Det är underbart! När vi ödmjukar oss, vill Herren upphöja oss. Må Gud välsigna Maranata-väckelsen så den får utbreda sig ännu mera. Maranata.

N. G. Larson.

Så minns jag början.

Under ovanstående rubrik skriver kantor Göte Strandsjö en artikel i nr 42 av Evangelii Härld, där han passar på att göra ett förstucket angrepp på Maranata.

Han skriver: "Det sägs ibland om vissa nutida bullrande väckelserörelser, att deras uppbyggade möten och bönemöten är sådana som pingstvännernas sammankomster var i begynnelsen. Jag upplevde inte pingstväckelsen så", o. s. v.

I fortsättningen skriver han: "Hur fjärran var inte detta sängsätt från vad man på sina håll kan få höra i dag — skrikiga röster till ackompanjemang av tamburiner och el-gitarrer." Så långt Strandsjö.

Jag skulle vilja låta frågan gå vidare till våra gamla pingstsystem, som var med i väckelsen för 40—50 år tillbaka. Var sammankomsterna och bönemötena lika stillsamma och lågmälda som kantor Strandsjö påstår. Varför skrev då tidningarna så mycket om de stormiga pingstmötena, där folk miste förståndet o. s. v., som man kan läsa om i t. ex. pastor Pethrus' memoarer. Själv bevisade jag första gången ett pingstmöte år 1926 och det var då inte så särskilt lågmälat. Sedan dess har jag varit med och deltagit i hundratals stormiga och saliga pingstmöten, vilket jag av hela mitt hjärta tackar Gud för.

Vad som gäller den skrikiga sången till tamburiner och el-gitarrer så vill jag påpeka, att mycket aktade samfundare också använder el-gitarrer, och tamburiner används t. o. m., hör och häpna, på pingströrelsens missionsfält. Om kantor Strandsjö's uppfattning blivit antagen bland pingstfolket vad det gäller sång, bön och mötesform, då är det tid att utmönstra sådana sånger som t. ex. nr 71 i Seger-toner, där det heter: "Kungabarn må hava rätt till att högljutt fröjda sig", o. s. v. I bibeln läser vi om hur Israels barn lovade Gud med olika blåsinstrument och att Guds härlighet just då uppfyllde tältet, så att prästerna ej kunde göra tjänst. Ibland lovade man Gud så att det hördes vida omkring. I Psalmerna uppmanas vi gång på gång att lova Gud med alla möjliga instrument, och konung David hade säkert använt elgitarr också om han haft någon sådan. Maranatafolket är i gott sällskap och står på biblisk mark, även vad som gäller sång och musik. Därför: "Jubla du, Guds barnaskara, otrons murar falla då!" Vi fortsätter i Jesu namn även om det inte passar en del religiösa finsmakare.

"Maranatafolket lyckliga är vi, hånade, dock saliga, ty Gud har satt oss fri."

Med fridshälsning

Arvid Joelsson

På mångas begäran

tillhandahåller vi ett antal TRANSIS-TORGRAMMOFONER (batteridrivna). Kontantpris 295:—, avbetalningspris 325:— (25:— per månad).

Här finns ännu en möjlighet att sprida budskapet om Jesus.

Lätt att föra med sig i hemmen och arbetsplatserna o. s. v.

Begär broschyr och vidare upplysningar genom vårt

Förlag Midnattsropet

Fack 583 - Jönköping - Tel. 036/12 04 84

Låt en bli en skiva gåva

NYA GRAMMOFONSKIVOR

utkommer under
December 1964

MREP-20. Min kung och jag/Jesus älskar dig mer än silver/Nu är jag fri. Solosång Donald Bergagård. Första sången inspelning från möte.

MREP-21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Solosång Donald Bergagård. Inspe­ling från möte. Mitt hjärtas sång. Triosång Donald Bergagård, Kurt Peterzen, Roland Lundgren.

MREP-22. Frid, frid, ljuvliga frid/Tala Gud, tala Gud/ Döp ditt folk i Andens eld och kraft/Var är mitt barn i kväll. Solosång Gun Vedin. Duettsång Gun och Lars Vedin.

MREP-23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Jesus, Frälsaren/Tack, Guds Lamm. Solosång Arne Imsen. Maranataförsaml. sträng-musik.

MREP-24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, jag väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Lägg den där. Solosång, Eric Gunnar-Ericsson, med strängmusik-sångarna. Direktupptagning från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm, den 18 okt. 1964.

MREP-25. Så älskade Gud världen/Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus under möte i Vikto-riasalen den 18 okt. 1964. Jesus lossat bojors tvång. Församlingssång under mötet. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Direktupp-tagning från Maranatomötet den 18 okt. 1964 i Vik-toriasalen, Stockholm.

HS-197. Jag skall aldrig dö/Min Gud förmår. Solo-sång av Donald Bergagård.

Härmed beställes st. skivor

Namn:

Adress: Postadress:

Skivornas nummer:

(Glöm ej att ange skivans nummer) 5 skivor fraktfritt

☐ Önskar Ni vår tidning MIDNATTSROPET gratis en månad sätt X i rutan.

Beställ i dag från vårt förlag MIDNATTSROPET, Box 583, Jönköping 2.

Tel. 036/12 04 84. Postgiro 1 25 99

Pris per skiva 11:50 + porto

(Skriv tydligt)

Om Du tänkt att ge en grammofonskiva som julgåva – sänd in beställningen redan nu. Vi lovar att sända skivorna så snart vi får alla klara. Du kan utnyttja vårt specialerbjudande: samtliga våra skivor (31 st.) på avbetalning sändes på en gång med 10 mån. betalningstid.

Guds förhållande i det minsta

Bibelstudium
av Karl Treard

Inledningsvis läsa vi ur Matt. 5: 17—20. Gud vakar genom den helige Ande över sitt ord. Han tillåter inte någon förvanskning genom att människor framträda och förkunna andra läror än dem som Guds ord uttryckligen ger oss. Då Herren Jesus i detta sitt tal betygar att så länge himmel och jord bestå, skall icke det minsta tecken förlora sin betydelse, i Ordet. Han vill peka på att Gud ser också till det lilla, till det minsta. Detta gäller också andra områden. Vi få inte säga "det är inte så noga med det eller det budet, det betyder nog inte så mycket". Vi anser dem kanske obetydliga, men Gud ser annorlunda. På räakens dag skall också detta prövas med påföljd att den som förringat något Guds bud och lärt så, kommer i skymundan i himmelriket.

Hur ser då Gud på synden? I 4 Mos. 20: 2—13 se vi ett exempel på detta. Det heter om Mose att "han var mer saktmodig än någon annan på jorden" (kap. 12: 3). Men här förtörnades han dock. Han fick befallning att *tala* till klippan men han *slog* på klippan. I denna situation hade ordet "Effata" öppnat klippan. I 38 år hade Mose vandrat med Gud såsom ledare för ett gensträvt släkte och sett väldiga tecken som Gud genom honom fått utföra. Han borde ju ha lytt även nu, men genom att han nu handlade som han gjorde stängdes vägen för honom till det land som de voro på väg till. Moses synd var i folkets ögon så obetydlig att den inte observerades, men Gud såg den. I den 6 versen talas det om att Herrens härlighet visade sig för dem. I fortsättningen talas det inte om någon ny uppenbarelse av Herrens härlighet under ökenvandringen. Synd utestänger alltid uppenbarelsen av Herrens härlighet.

I 7 versen heter det att "Herren talade till Mose". För att kunna höra Guds röst måste våra samveten vara "friska" eller kanske vi ska säga "ömna", känsliga.

Predikarebokens 1: 18 talar om att en enda som felar kan fördärva mycket gott, och hos Josua 7: 1 få vi ett talande exempel härpå i berättelsen om Akan. Han tog undan "något" av det tillspillogivna och vållade därigenom hela menigheten besvär och svårigheter.

Ett annat exempel utgör Jona då han flydde för Guds kallelse. Jona kan ju sägas utgöra ett

varnande exempel på "en sovande kristen i en död värld". Besättningen höll på att gå under, trots att man hade en profet ombord, men han sov djupt nere i skeppet bland döda inventarier.

I 1 Sam. är det Saul, konungen, som är olydig. (1 Sam. 15: 13—14.) Om vi läser hela kapitlet få vi en bild av vad Herren velat göra, men Saul lydde inte med påföljd att han förkastades av Herren.

Höga visan talar om små rävar; kap. 2: 15. Dem bör vi fånga, ty varje sådan är en syndaböjelse som kan bli oss övermäktig. Det kan vara lättare att fånga den lille räven än att fly för de stora vilddjuren, enligt kap. 4: 8. Det finns kristna som anse, att det är ett hårt tal i den 137 psalmens sista vers, där det talas om sällheten av att få "gripa Babels späda barn och krossa dem mot klippan". Varje sådant Babelsbarn är en syndaböjelse. Den första cigarretten tar du och leker med. Snart tar den dig och du blir en slav under cigarretten eller det första glaset och du blir en drinkare. Jag varnar dig för lek med både små rävar och babelsbarn.

I Matteusevangeliet talar Herren Jesus om både "godhet i smått som också ondska i smått". Matt. 12: 35—36. Ett enda ord räcker. Ett ord-språk säger: "Små, små ord av kärlek sagda varje dag, sprida över hemmet solsken och behag." Ett annat exempel på hur Gud ser till det minsta ha vi i Mark. 12: 41—44 (43). Så betraktade Jesus änkans offergåva, trots att den för andra kunde verka obetydlig. Ofattbart helt enkelt. Det är inte storheten utan troheten, som har det rätta värdet inför Gud. (Matt. 25: 14—21.) "Ej alla som fått ett pund, en del ha fått en sikel", sade en gång en förkunnare.

Av Matt. 26: 6—13 framgår att det är innehållet, de inre värdena, som ha någon betydelse. Krubban i Betlehem hade inte så stort värde för herdarna som innehållet, som var nedlagt däri. Flaskan i Betania kunde slås sönder och måste så göras för att det värdefulla innehållet skulle komma till sin rätt. I våra liv är det de andliga, inre värdena, som betyda något. Skatten är nedlagd i lerkärl. Lönen för trohet i stort som smått få vi, enligt Herren Jesus i rikt mått en gång. (Matt. 10: 41—42.) Det blir då det skall sägas: "Väl gjort, du gode och trogne tjänare." Amen!

Karl Treard

JAG HADE EN DRÖM

Forts. fr. sid. 11.

vilja, får vi uppleva välsignelsen av att få gå från kraft till kraft. Hur är det med oss kristna i dag? Ser vi blott på Jesus? Kanske vi är rädda för att bli föraktade och hånade. Guds vilja borde bli mer uppenbarad ibland oss. Vi behöver växa till i Guds Andes kraft. Ju mera vi får uppleva av Gud i våra liv, desto mera blir vi missförstådda. Det har jag själv sett. Vi borde komma ihåg hur Jesus blev hånad, missförstådd

och föraktad medan han var på jorden. Om vi verkligen vill vara Jesu efterföljare, kommer stunder i vårt liv, då vi känner oss helt ensamma, men tänk att då är Jesus oss nära! Han är den ende som aldrig överger oss. Jesus förstår oss i alla prövningar. Han hör oss, då vi beder. Ingen är glömd av Honom. Då händer ofta för oss, att vi får säga: "Ingen annan vän än Jesus mig förstår." Tack och lov, att Jesus är densamme än! Vad betyder hån och förakt i dag för en kristen, när vi ser mot den stora dag, då vi för evigt får bo i den

stad som vår Fader berett åt oss. Säg vill du vara med, när Jesus kommer och hämtar sin brudeskara? Har du tänkt på den stora dagen, du som är kallad av Gud? Käre vän, om du inte har gjort det, böj då dina knän för Jesus. Gör det just nu! Tag emot din Frälsare medan nådens dag varar.

Skall du komma till det rum Jesus dig berett?

Skall du se den härlighet intet öga sett?

Skall du få din segerpalm och krona där? Dyra själ, besinna dig medan tid är.

En pingstvän

Bliv en tidningsmissionär sälj midnattsropet

Gamla som nya lösnummerförsäljare anmodas att sända uppgift om hur många exemplar som önskas varje månad.

Rabatt 25 %.

Skrig i dag till

FÖRLAGET MIDNATTSROPET

Fack 583 — Jönköping 2

URARTNING ELLER ...

Forts. fr. sid. 5.

intill och inte längre". Då öppnar sig helvetets djup. I dag verkar och renar Jesu blod. Tack och lov!

Till sist, kära vänner! Väckelse, Andens verkningar och smörjelse har mött och kommer att möta motstånd och våldsam reaktion från alla håll. Varför måste det vara så? Det är Gud som ligger bakom. Det är ett profetiskt slutskede då "slutstenen skall föras fram under jubelrop och Nåd, nåd skall vila över den". Sak. 4: 7. Vänner, mot slutet och i slutet kommer det att vara jubel i "nådesverket" som Gud då skall avsluta. Det kommer att bli ett "brudejubel", då de som "betalat priset" är rena, avskilda, invigda åt sin brudgum, är med trots kamp, förföljelse, missandel, hat. Pris ske Gud! Sedan kommer den största och mest rättvisa delning att äga rum, men också den mest fasansfulla i historien. De "rena" och "olje-fyllda" rycks upp Herren till mötes. Käre läsare, då stängs dörren och "skenkristendomen", "bekännelsekristendomen" och de som har haft annat att syssla med under väntetiden står obönhörligen kvar — bedragna, bedragna.

Må vi alla av hjärtat kunna säga: "Maranata — kom Herre Jesus."

Arnold Andersson

Bed för missionen!

SÄRLAREGN I NORRLAND

GUNILLA FREDRIKSSON och MÄRTA BERG

Det är med tacksamhet till Gud vi lägger märke till hur denna väckelse sprider sig över hela vårt land. Trots att de mänskliga resurserna många gånger är små och motståndet intensivt, får elden ändå allt större fäste i olika städer och byar. Herren har tänt, och ingen förmår att släcka. Ära vare Gud!

Det sista halvåret har vi varit verksamma i Älvsbyn och de närliggande trakterna. Vi har fått erfara, att Herren Sebaot tar sig an sitt verk och strider för de sina.

Det har många gånger varit svårt att få disponera lokaler för våra möten. Vissa tider har det även visat sig svårt att samla folket, men när Guds folk har bedit, så har Herren svarat, och vi har fått se resultat.

På midsommarafton besökte vi Jokkmokk. Det var det första Maranatomötet i det lappländska samhället, och trots att det en sådan kväll var gott om festligheter i trakten, hade en ganska ansevärd skara mött upp.

I Luleå hade vi det första mötet i början av september, då broder Helge Erixon besökte oss. Mycket folk, mest ungdom, församlade sig, och lokalen förmådde inte rymma dem alla.

För ungefär en månad sedan reste vi upp till Storöhamn, en fiskeby utanför Kalix, och besökte en Maranatasyster, som i ett års tid stått ensam där uppe. På samma gång hade vi två möten i en av byarna där. Det var god tillslutning till dessa möten, och vi tror att Ordet föll i god jord. Säkert skall det bära frukt för evigheten.

Sista söndagen vi tillbringade i Älvsbyn, var en särskild högtid för oss. Då hade vi den stora

glädjen att få se tre av våra nyfrälsta vänner följa Jesus i dopets grav. Det är underbart med var och en som vill följa den väg Herren har befallt att vi ska gå.

Gud har begynt ett härligt verk där uppe i de norrbottniska bygderna, och vi har förnummit en oerhörd längtan hos många människor, både syndare och fromma. Speciellt i Boden har de ogudaktiga ungdomarna i skaror kommit för att lyssna till Jesu frälsande evangelium.

Fältet står öppet. Må vi bedja skördens Herre, att Han sänder arbetare till denna trakt, mycket snart! Ropet är stort!

Det är stora värden som står på spel. Odödliga människosjälars skall bärgas, men den verksamhetstid som återstår är mycket kort. Snart kommer natten, då ingen kan verka. Tidstecknen visar oss, att Herren är nära. Vår frälsta och frigjorda ande trängtar till den dag då skyarna brister, och vi förlöses från denna jord, att fira det eviga bröllopet.

Brudgummen kommer!

Men innan dess måste vi, du och jag, ha bärgat den säd, som ute på de milsvida fälten står mogen till skörd. Intet får hindra oss!

"På dina murar, Jerusalem, har jag ställt väktare, varken dag eller natt få de någonsin tystna. *I som skolen ropa till Herren, given eder ingen ro. Och given honom ingen ro, förrän han åter har byggt upp Jerusalem, och låtit det bliva ett ämne till lovsång på jorden.*" Jes. 62: 6, 7.

Maranatahälsningar
Gunilla Fredriksson
och Märta Berg

JULNUMRET blir extra stort (32 sid.) sammanslås med utlovat extranummer. Pris 3: —.

Tag hem och sälj Julnumret. — Rikt innehåll med bilder. — Beställ i dag.

Förlaget Midnattsropet, Fack 583, Jönköping 2. Tel. 036/12 04 84.